

HİZMETİN ÖNEMİ VE İSLAM TOPLUMUNDA ROLÜ

es-Selamu aleyküm ve rahmetullahi ve beratüh.

Rabbimize hamd ü senâlar olsun. Üzerimize sayılamayacak kadar çok nimetlerini saçıyor, her an nimetiyle, nimetlerine gark olmuş olarak rahmetiyle yaşıyoruz. Onun âlemlere rahmet olarak gönderdiği habîb-i edîbi Muhammed-i Mustafâ hazretlerine en içten salât ü selâmlarımızı, tahiyyât ve ihtiramlarımızı arz ederek söze başlamak istiyorum.

Allahu Teâlâ hazretleri cümlemizi Peygamber Efendimiz'in şefaatine, Rabbimizin rızasına vâsıl eylesin.

Biliyorsunuz Gümüşhanevî hazretlerinin açtığı yolda yürüyen bendeleriyiz, Gümüşhanevî dergâhının mensuplarıyız. Hocamız Muhammed Zahid-i Bursevî hazretlerinden çoğumuz feyz almıştır.

Tasavvufî bir cemaatiz ama sadece tesbih çekmekle, ibadetlerimizi yapmakla Rabbimize karşı kulluk vazifelerimizi kemaliyle yerine ge-

tirdiğimize kâni olamıyoruz. İslâm'ın ve müslümanların bizden beklediği, bizim yapmamız gereken daha pek çok hizmetler olduğunu hissediyoruz, okuyoruz, görüyoruz. O bakımdan hizmetin en şumüllü, en faydalı, faydası en yaygın, sevabı en çok olan çeşitleri üzerinde devamlı çalışıp, araştırıp, zihin yorup, müzâkere edip, istişare edip her yönden maddeten ve manen, dünyevî ve uhrevî bakımdan en kârlı olan işleri yapmak istiyoruz. Arzumuz Allahu Teâlâ hazretlerinin rızasını kazanmak.

Dinimizin muhteviyatından biliyoruz ki dünya bizim asıl yerimiz değildir, biz burada bir yolcu gibiyiz. Bir ağacın altında bir müddet nefes alıp gölgelenen, dinlenen bir yolcu gibiyiz, bineğimize binip yola devam edeceğiz. Bizim asıl durağımız âhirettir. Ve biliyoruz ki âhirette bu dünyada yaptıklarımızdan muhasebeye tâbi tutulacağız, hesaba çekileceğiz ve yaptıklarımız değerlendirecek, terazide adaletli bir tarzda tartılacak. Hayır işleyenler, zerre kadar hayır işleyenler hayrın karşılığını görecekler, zerre kadar şerr işleyenler de şerrin karşılığını âhirette görecekler.

Cehenneme düşen Allah'ın kahriyle düşüyor ama başkasını levmetmesin, kınamasın, kabahati başkasına atmasın, kendisi vazifesini güzel yapmadığı, günahları işlediği için cehenneme düşüyor. Cennete giren de cennete girecek kadar çok büyük işler başarmış değildir ama Allahu Teâlâ hazretlerinin azı çoğa saymasıyla cennete öyle giriyor. Allah'ın lütfuyla giriyor ama bir çalışmayla giriyor. Her zaman okuduğumuz Yasin sûresinde;

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ

تَعْمَلُونَ

*Fe'l-yevme lâ tuzlemü nefsun şey'en ve lâ tuczevne illâ mâ küntüm ta'melûne.*¹ “Bu gün hiçbiriniz haksız bir muameleye mâruz kalmayacaksınız. Zulmedilmeyecek hiçbirinize, haksızlık yapılmayacak ve ancak ne işlemişseniz onların karşılığını göreceksiniz.” buyuruluyor.

¹ 36/Yasin, 54.

Demek ki işlenen ameller önemli ve onların karşılığı veriliyor ama kat kat fazlasıyla veriliyor. Çok affedildiği halde bazı insanlar tabii suçlarının çokluğundan ceza çekmesi, azap görmesi gerekiyor. Onun için bizim asıl amacımız amel-i sâlih işlemek, Ümmet-i Muhammed'e faydalı olmaktır.

a. Hizmeti Nafile İbadete Tercih Eden Yolcusuyuz

Zihniyetimiz hizmettir, hizmet ederek büyük sevap alınacağını biliyoruz. Büyüklerimizden öyle gördük. Her devirde, her zamanda daima hizmeti arayıp bulmaya çalışıyoruz ve bir zamanda, bir mekanda hangi çeşit hizmet daha çok makbule geçecekse onu yapmaya gayret ediyoruz. Hizmeti nafile ibadete tercih eden, nafile ibadet etmektense hizmet etmeye çalışan mürşid-i kâmillerin bendeleriyiz yani o yolda yürüyoruz, o zihniyeti taşıyoruz. Nafile ibadeti bir tarafa bırakıp hizmet etmeyi düşünüyoruz.

Onun için faaliyetlerimizin hepsi dış görüntüsü ne olursa olsun hizmet zihniyetine da-

yanmaktadır. Dünyevî bir faaliyet bile olsa uhrevî gayesi vardır, Allah'ın rızasını kazanmak için düşünülmüş bir faaliyettir. Bütün çalışmalarımız öyledir. Biz buradaki evvelki toplantılarımızda kardeşlerimiz her bir şirkete bir bayrak yapmışlardı. O bayrakları şu karşınızdaki duvara dizmiştik. Bayağı Avrupa Birliği Asamblesi Merkezi önündeki bayraklar gibi çok bayraklarımız vardı elhamdülillah.

Tabii hizmetin çeşitliliği dolayısıyla hizmeti yapan kardeşlerimize müteşekkirimiz, memnun oluyoruz. Hizmet bir kişinin çalışmasının sonucu değildir, kardeş olmanın, ihvan olmanın, elbirliğiyle çalışmanın ve büyüklerin duasının, himmetlerinin sonucudur, Allah'ın lütfu eseridir diye kendimizde bir şey olmadığını bilerek Allah'a hamd ediyoruz. Emeği geçenlere de teşekkür ediyoruz.

Çalışmalarımız içinde faaliyetlerimizi götürmek için eskidende toplantılar yapardık. O toplantılarda hizmetleri anlatıp sizlerden veya sizin gibi ihvânımızdan, kardeşlerimizden yardım isterdik; “Bakın şu hizmetler yapılacak, şu kadar öğrenciye burs verilecek, şu kadar hayır yapılacak, şunların yapılması bunların olması

lazım.” derdik ve para toplamanın çok zor olduğunu, istemenin ne kadar insanın yüzünü kızartıcı bir olay olduğunu görürdük.

Onun için istemeden hizmetleri götürme yönüne doğru bir istikametimizde değişme oldu. Kimseden bir şey istemeyelim zaten bizim tasavvufî terbiyemizde de *lâ talebe* kaidesi var. Talep etmek yok istemek yok ama biribirimize hizmet vesilesi olsun diye eskiden; “Şu hizmetler yapılacak, paramız yetmiyor şuraya katılın.” diyorduk. Sonradan istemeyelim, istemeden işlerimizi götürelim demeye başladık ve dergilerde bu işi uygulamakla işe, yola koyulduk.

Dergilerimiz kendi kendilerine yeterli olsun ve yaptığımız bütün teşebbüsler dışarıdan sübvansiyon, destekleme olmadan kendiliğinden yürüsün diye çalışmalarımızı ekonomik şartlara uygun, ticaretin kaidelerine uyan tarzda götürmeye gayret ettik. Onun için ticareti, ekonomiyi bilen arkadaşlardan bir koordinasyon kurulu kurduk. En yetkili üniversite öğretim üyelerinden ekonomik çalışmalarımızın fizibilitesini ölçmek ve istikametlerini tespit etmek üzere toplantılar yaparak fikirler aldık.

Çalışmalarımızı böyle ilmî ve çağın icap ettirdiği, asrın gerektirdiği usullerde yapmaya başladık.

Bunun faydasını gördük. Elhamdülillah Allah Teâlâ hazretleri bizi hiçbir kimseye muhtaç olmadan hizmetleri götürme noktasına getirdi. Hamd ü senâlar olsun... Biz de el açıp hayır için bile olsa, kendimiz için değil de başkası için bile olsa sağdan soldan bir şey istemekten kendimizi kurtardık.

Tabii kendimizde hizmetlere malî destek vermeye gayret ediyoruz. Sizin içinizde ve bizim aramızda birçok kardeş var ki onlar da ellerindeki imkânları vakfımızın ve hayır teşebbüslerimizin istediği yerlerde tahsis ediyorlar, veriyorlar, herkes veriyor. Tabii verenler Allah rızası için verdiği için belki neyi verdiğini başkalarının bilmesini de istemez onun için isim söylemeyeceğim ama elhamdülillah istemediğimiz gibi istemekten öteye vermede de yüksek seviyeye çıkmış yakınlarımız var.

Allah'a hamd ü senâlar ediyoruz, onlara dualar ediyoruz.

b. Ekonomik Güç Bağımsızlık İçin Önemlidir

Çağımızda etrafımıza baktığımız zaman ekonominin yani bir şeyi kazanmanın, malî bakımdan güçlü kuvvetli olmanın çok önemli olduğunu gördük, herkes görüyor. Zaten görmese de olaylar onu bu gerçeği acı acı anlama noktasına getiriyor zaten. O bakımdan ekonomiye önem veriyoruz ve görüyoruz ki ekonomisine önem vermemiş, hesabı planı doğru olmayan büyük devletler çatırdaya çatırdaya yıkılıyor. Sovyetler Birliği, SSCB ekonomisi çok bozuk olduğu için dağılmıştır ama çok usta bir dağılmayla dağılmıştır. Çok iyi planlı bir dağılmayla dağılmıştır, enkaz kendilerinin başına yıkılmamıştır ama ekonomik bir çökmenin eseridir yoksa Amerika ile yarışıyordu. Bunu bilim adamları bilirler, söylüyorlar zaten.

Devletler yıkılıyor ve esir ülkeler veyahut yarı esir ülkeler -mesela Almanya'yı kastediyorum- ülkesinde müttefik askerleri varken, Amerika İngiltere hâlâ onun hasmı, rakibi olan ülkeler varken, Fransa varken; bir ara saldırıda ülkelerini, topraklarını istilâ ettiği Fransa

varken Almanya ekonomisi sayesinde, çalışması sayesinde onların boyunduruğundan kendisini kurtardığı gibi, ülkesinin istilâya uğramış bölünmüş öbür yarısını kurtardığı gibi öteki ülkelerle de baş edecek bir noktaya gelmiş ve bugün Amerika'nın karşısında alternatif bir Batı gücü olmak için çalışmalarını çok yüksek, ileri bir seviyeye getirmiştir.

Bu da ekonominin ve ilmin sonucudur, çok çalışmanın bir sonucudur. Böyle NATO'nun içinde küçük bir devlet durumunda olmaktan, kocaman Amerika'nın karşısında Amerika'yı ür-küten büyük bir ekonomik güç hâline gelmişlerdir. NATO'nun karşısında BAB'ı, Batı Avrupa Birliğini kendi savunmalarını sağlamak için kurmuşlardır. Amerika'ya tatlı bir sert şekilde, "Artık aramızdan çekil, başımızdan biraz uzakta dur." diye şey yapmışlardır. Amerika da Avrupa Birliğinin kendisine rakip olarak gelişmesinden endişe ettiği için Kuzey Amerika Ekonomik Topluluğunu, NAFTA'yı kurmuştur ve Pasifikteki organizasyonlara katılmıştır. Karşı manevralar ile kendisinin durumunu kuvvetlendirmeye çalışmıştır.

Yani her Şey ekonomik planda, büyük lde ekonomik hedeflerle düŐünülüyor, ayarlanıyor ve Asya'nın doğusundaki Pasifik lkelere, Pasifik Kaplanları veya Doğu Asya Kaplanları da kk devletler bile planlı çalıŐmalarıyla ekonomik kalkınmalarını sađlamıŐ olarak bugün bir ayrı güç olarak kendilerini hatta istikbalin dünyasında ağırlığı kendi bölgelerine çekecek kadar güçlü görünüyorlar.

Bir de Őunu söyleyeyim, ekonomik birlik, ekonomik iş birliği sonunda Avrupa'yı AET'den AB'ye getirmiştir, yani Avrupa Ekonomik Topluluğu'ndan Avrupa Birliğine, siyasi birliğe getirmiştir. Biz AET devresindeyken bazı ilgililerin yalan söylediğini biliyoruz. Türkiye'deki konferanslarında; "Maksadımız sadece ekonomiktir, başka bir amacımız yoktur, ekonomik olarak bir araya geliyoruz." demiŐlerdir. KarŐılarına ıkanlar da; "Hayır, siz bunun arkasından bir de siyasi birliği düşünüyorsunuz." dedikleri zaman oradan kaçmıŐlardır. Yalan söylemiŐlerdir ama Şu anda yalan söylemeye lüzum görmüyorlar; "Evet, amacımız aynı zamanda siyasi birliktir." diyorlar, rahatlıkla bunu söylüyorlar.

Beynelmilel sahada bu böyle olurken, bu oluşumlar arasında Türkiye ne durumdadır?

Bunu çok doğru bir şekilde, heyecanlarımızdan sıyrılmış bir şekilde tespit etmek bizim ana hedeflerimizden biriydi. Çünkü Türkiye bizim lkemizdir, biz Türkiye'yi, Türkiye'nin meselelerini Türkiye'nin içinde oturan bir vatan-daş olarak görmüyoruz, Türkiye'nin istikbaliyle, yükselmesiyle her yönden ilgilenen, canı gibi onu koruyan sahiplerinden birisi yani hisseli tapunun tapularından birisine sahip kimse-ler olarak görüyoruz. Bunun için Türkiye için yüreğimiz yanıyor.

Türkiye geçen sene dünyada kalkınması negatif olan sayılı devletlerden birisi olmuştur. Yani gerileyen devletlerden, sayılı devletlerden birisi olmuştur. Ekonomik mecmualarda bu çok net karşılaştırmalarla biliniyor. Ben de Avustralya'ya giderken uçakta bir ekonomik dergi görmüştüm, oradaki karşılaştırma çok acı gelmişti bana. 1994 yılını Türkiye %4.5, %5 gerileme ile kapatmıştır, bir fecaattir. Ondan başka mecmuanın ismini saydığı devletler içinde bir de Sovyetler Birliği gerilemiştir. Sovyetler Birliği dağılıyor ama Türkiye'nin dinamik

bir yapısı vardı, onun %4.5, %5 gerilemesi, kalkınmasının böyle negatif çıkmasının sorumlularının aslında hesap vermesi lazımdır.

Bir gece insan zengin yatıpta sabahleyin fakir kalkmasının hesabını birilerinden sormalıdır. Servetinin üçte ikisinin bir gecede cebinden alındığını görenlerin ayağa kalması lazımdı ama kimse bu meseleleri bilmiyor veyahut bilse bile anlasa bile çaresini nerede arayacağını bilemiyor. Çaresizlik içinde ıstırabını içine gömüyor. Fakat biz tabii memleketin meselelerini böyle düşünmüyoruz. Her yönden çaresinin aranması gerektiğini düşünen hakiki sahipleri gibi düşünüyoruz. Hani Nasreddin Hoca'nın bir sözü var, "El elin eşeğini türkü çağırarak ararmış." Yani üzölmüyor, birisinin eşeği kaybolmuş ötekisi de arkadaşlık komşuluk belasına, hatırına arıyor ama türkü çağırarak arıyor çünkü içinde bir üzüntü yok.

Bu çok güzel bir sözdür; "El elin eşeğini türkü çağırarak arar." ama sahibi?

Sahibinin yüreği kan ağlar yani gitti bizim zavallı hayvan. Şimdi ben suyumu nereden taşıyacağım, odunumu nasıl taşıyacağım diye

onun yüreği yanar, onun türkü söyleyecek hali yoktur ötekisi türkü söyler.

Biz?

Biz yüreği yanan insanlarız o bakımdan bu meseleleri en yetkili insanlarla istişare etmek için zaman zaman toplantılar yapıyoruz, Türkiye'nin en selahiyetli insanlarını konuşturmaya çalışıyoruz. Mesela bizim en son Uludağ toplantımızda iki tane bakan konuşmuştur. İki  tane niversite profesörü konuşmuştur. Bundan nceki toplantılarımızda da daima Türkiye'de bir konuda en selahiyetli insan kimse gidip onunla konuşmuşuzdur; bykelilerle veya birinci sınıf uzmanlarla veya meclisteki bir takım kimselerle. Yani meseleleri böyle çözmeye alışmışızdır.

Gümrük birliğine çok dezavantajlı girdiğimizi, çok fırsatlar kaçırarak hatta belki Kıbrıs'ı vesaireyi feda edecek şekilde bir takım pazarlıklarla, gizli pazarlıklarla girmişizdir. Ayrıca onun ötesinde ne gibi avantajlar sağlayacağımızda belli değildir. Karar sonbaharda Avrupa Meclisine, Asamblesine bırakılmıştır. Halbuki yapılan anlaşmaya göre oraya bırakılması da

gerekmiyordu. O da bir dezavantaj ve bir politik başarısızlıktır.

c. Avrupa Birliğine Girmenin Doğru Olmadığını Düşünüyorum

Arkasından Avrupa Birliğine gireceğimiz söyleniyor. Biz burada açıkça ilan ediyoruz ki Avrupa Birliğine girmek doğru olmadığı için, İslâm'ın izzetiyle bağdaşmadığı için biz Avrupa Birliğine girmek istemiyoruz. Girenlerin büyük vebal altında olduğunu, girilmesine engel olmayanların da büyük vebal altında olduğunu düşünüyoruz. İslâm'ın izzetinin, birisinin yanında böyle bir ortak, küçük ortak olarak katılmak değil doğrudan doğruya müstakil olarak en kıymetli kuruluşları kurmak ile tahakkuk edeceğini düşünüyoruz. Türkiye'nin dünya üzerindeki yapması gereken vazifeyi yapması gerektiğini düşünüyoruz. Elinde imkân ve selahiyet olanları bu vazifeye yapmaya çağırıyoruz. Yapmadıkları için de, yapmadıklarını gördüğümüz için de acaba biz onlar yapmadığı halde ne yapabiliriz diye onları düşünüyoruz. Sadece Türkiye'yi düşünmüyoruz bütün müslümanları, bü-

tün mazlumları, bütün mağdurları düşünüyö-
ruz. Dünya üzerindeki süper güçlerin sömürü-
lerinin karşısında ezilen, sömürülen insanların
nasıl kurtarılacağını arayıp bulmaya çalışıyo-
ruz.

Burada çok net olarak karşımıza çıkan bir
husus var: Son derece fazla çalışmak zorunda-
yız. Biliyorsunuz kitaplar yazar ki Amerika'daki
Japon firmaları Manhattan adasındaki iş mer-
kezinde, koca gökdelenlerde Amerikan şirket-
lerinin saat altı de ışıkları söndükten sonra dört
saat daha ilave çalışırlarmış. Saat 10'a kadar
çalışırlarmış. Yani her gün bir Amerikalıdan
dört saat daha fazla çalışarak, bir Amerikan şirketinden
dört saat daha fazla mesai yaparak
başarı kazanıyor Japon. Yani biliyor ki karşısın-
dakiyle eşit çalıştığı zaman yeterli olmayacak.
Bir kere daha fazla çalışıyor bu bir.

İnisiyatifin elimizden gitmemesi için, ev-
latlarımızın mağdur olmaması için, istikbalimi-
zin kararmaması için çok çalışmak zorundayız.

İkincisi son derece güçlü olmak zorunda-
yız. Ezilmememiz için güçlü olmamız şarttır,
onun bunun insafına terk edilmemiz akıl kârı

değildir çünkü kimsenin bize insaf edeceği yoktur. Hürriyetimiz varken, devletimiz varken, istiklalimiz var gibi görünürken yaptığımız haklı bir harekette, Güney Doğu'da yaptığımız haklı bir harekette Avrupa'nın bize takındığı tavır, dünyanın bize koyduğu tavır bunun bir misalidir.

Biz böyleyken onlar böyle davranırlarsa, biz bunların içine girdiğimiz zaman, onların 14-15 ülkesinden bir tanesi durumuna düştüğümüz zaman bu adamlardan ne bekleyeceğiz?

Bunlar her fırsatta her türlü oyun, her türlü dalavere ile bizi mâdur etmeye çalışıyorlar.

Büyük bir saldırı ve bir büyük ekonomik savaşın içinde olduğumuzu düşünüyoruz. Çok büyük bir ekonomik savaşın içindeyiz ve bu savaştan çok yaralılarla, çok şehitlerle çıkabiliriz. Yani bir iki sene içinde, birkaç sene içinde bu ters alınmış kararlar, kötü yönetimlerle kalkınmamızın böyle gerilemesi, millî gelirin azalması, ekonomimizin bozulması daha kötü noktalara doğru ibre giderse ondan sonra bunun acısını herkes çeker. Bunun arkasından ekonomik şehitlikler, ekonomik yaralılıklar gelir.

Ekonomik savaşta ekonomik harap oluşlar gelecektir. Bunu görüyoruz biz. Onun için zaten istiklal harbinden sonra ekonomik istiklalimizi sağlayamadığımız yazılmış çizilmiştir. Daha da bağımlı duruma gelir ve tamamen söz hakkı elimizden gider diye düşünüyoruz.

İlmî çalışarak ve bütün şartları çağın icap ettirdiği mükemmellikte görerek hareket etmek zorundayız. Bunu gördüğümüz için koordinasyon merkezimiz olduğu halde, koordinasyon merkezi aslında bizim için küçük araştırma merkezidir ve koordinasyon merkezimiz bugün size Server Holding'in bünyesinin kuruluşunu tamamlamış olarak karşınıza gelmiştir. Ama biz artık bunun dışında ayrıca bir araştırma enstitüsü kurulması gerektiğini düşünüyoruz ve bunun için karar aldık inşaallah onu da sağlayacağız. Büyük fabrikaların kazançlarının çok büyük kısmını, %80'lere varan kısmını araştırmalara harcadığını biliyorsunuz. Böyle çalışmaların karşısında bizimde mtekbil çalışmalar yapmamız mecburiyeti olduğundan, ilme dayanmak gerektiğinden, ağdaş olmak gerektiğinden, öteki çağdaşları geçmemiz gerektiğinden böyle çalışmayı gerekli görüyoruz.

Mevcut ekonomik sistemimizin çok bozuk olduğunu, gelir dağıtımının çok gayri adil olduğunu, çok rüşvetlerin, iltimasların döndüğünü, Türkiye içindeki servetin çok gayri adil yollarla bir takım insanların eline aktığını, kaydığını görüyoruz. Çok sömürücü ve çok zalim bir manzarayla karşı karşıya olduğumuzu söylüyoruz. Bunları gazetelerden de haberlerden de anlayabilirsiniz.

Biz, dergileri çıkartmaya başladığımız zamandan beri yani kendi içimize kapanmayıp, sesimizi dışarıya duyurup, dışarıdakilere mesaj verme çalışmalarını yapmaya başladığımızdan beri daima arkadaşlarımızla konuşmuşuzdur; halkımızı ekonomik yönden de ezdirmemek için, enflasyon karşısında mağdur etmemek için neler yapmamız gerektiğini daima konuşmuşuzdur, dergilerimizde bunlarla ilgili mesajlar yayınlamışızdır, tedbirler söylemişizdir; “Ekonominin bu enflasyonist gidişi karşısında tasarruflarınızı nasıl korursunuz?” diye arkadaşlarımıza çareler sıralamışızdır.

Tabii herkesin Türkiye’de bir çalışması var ve bize yakın arkadaşlarımızın genel yapısı, tabii ihtiyacını karşılıyor, asgari geçim şartlarını

geçmiş, biraz da tasarruf yapabilen insanlar. Yapımız bu. Yani köylüler kadar mağdur değiliz, memleketin şurasında burasında ezilen tarım işçileri filan gibi çok mağdur değiliz. Biraz tasarruf yapabilen bir tabaka oluşturuyor bizim yakınlarımız, kardeşlerimiz ama öbür tarafta da tabii köylü ve diğer şekillerde geliri çok az olan, çok mağdur olan, çok az et yiyebilen, çok az tıbbi şeylerine bakabilen, çok az çocuğuna böyle gerektiği şekilde ihtimam gösterebilen aileler var, onlar da bizim kardeşlerimiz.

Tabii onlar para biriktiriyorlarsa hanımının koluna bilezik alıyor, boynuna beşibiryerde alıyor tasarrufunu böyle değerlendirmeye çalışıyor. Bir kısmı da bunlar konvertible olmadığı için, istendiği zaman kolay alınıp satılmadığı için -kimisi tabii arsaya para yatırıyor filan- finans kurumlarına bu paralar gidiyor. Çünkü finans kurumları faizsiz bir şekilde tasarrufları değerlendirme vaadinde bulunuyor. Faiz haram olduğundan, halkımız bankaya parasını yatıramadığından finans kurumlarına yatırıyor. Fakat finans kurumlarının da yatırılan paralara verdiği nemalar yani kâr payı, yapılan işlerden

verilen kâr payının tatmin edici olmadığı zaman zaman söyleniyor, gösteriliyor, rakamlar ortada.

Onun için bizim yapacağımız kültürel bir savaş var. Avrupa ile yakınlaşıyoruz, yakınlaşmayı yapanlar, “Bu bir siyasi tercih.” diyor. Bu bizim siyasi bir tercihimiz diyor, yani ekonomik kârlılık olmasa bile biz bunu siyaseten böyle yapacağız diyorlar. Ve diyorlar ki; “Eğer böyle bizi almazsanız Türkiye’de müslümanlar hakim olur.” diyorlar, ve bunu açıkça söylüyorlar. “Ey Avrupalılar! Bizi aranızda alın. Aman kapınızı açın şu içeriye bir girelim. Eğer siz kapıyı açmazsanız, içeri almazsanız bizi, Türkiye’ye müslümanlar hakim olur.” diyor.

Türkiye’ye zaten müslümanlar hakim değil mi?

Yüzde 99’u müslüman değil mi?

Değil. Yönetim yönünden değil. Yani bir takım güçler bakımından değil. Diyor ki; “Hemen bizi alın, hiç bizim kusurumuza bakmayın, şöyledir böyledir demeyin aman kapıyı açın bizi içeri alın, almazsanız Türkiye’ye [kökten dinciler hakim olacak.]

Kökten dinci demek müslüman demek, sizler ve bizler demek. İşte kökten dinci görmek isteyenler gelsin herkesin fotoğrafını çeksin.

Kökten dinci ne demek?

İslâm'a candan inanmış insan demek.

[Almazsanız] kökten dindenciler gelir.

Peki sen demokratik bir ülke değil misin? Yani halkın hür arzusuna saygın yok mu? Halk bunu arzu ederse yaptırtmayacak mısınız?

Yaptırmayacak. Halk arzu etse bile yaptırmayacak. Niyeti o. Açıkça söylüyor, anlayana açıkça söylüyor, anlamayan da aldanıyor.

Müslümanlığa karşı dünya üzerinde bir savaş var, İslâm Batı'nın ve Kuzey'in yani Amerika'nın, Avrupa'nın ve Rusya'nın ve belki Japonya'nın, Çin'in düşmanı. Bir de Türkiye'de müslümanlar düşman. Bu çok acı bir manzara dır, önemli bir manzaradır, bunu dikkatinize arz ediyorum.

Bu ciddi bir iştir, bunun üzerinde iyice düşünmemiz, düşünmeniz lazım. Bu sözlerin nereden gelip nereye gittiğini, sonuçta neler meydana getireceğini düşünmeniz lazım. Türkiye'de Avrupa ile birlik sağlandıktan sonra, kökten dindenciler hakim olmasın diye Avrupa

ile bütünlük sağladıktan sonra kökten dindencilerin rahat edeceğini düşünmek biraz hayal olur, yanlış olur. Bunu dikkatinize sunuyorum.

Onun için bugünlerin son derece önemli günler olduğunu, hepimizin sorumluluğumuzu idrak etmemiz gerektiğini düşünüyorum. Onun için yapılacak pek çok çalışma var; kültürel çalışmalar, irşad çalışmaları, sosyal çalışmalar var ve bunların hepsinde bir noktada iş gelip paraya dayanıyor ve insanların teşebbüslerinin güçleri malî kapasiteleriyle orantılı oluyor. Yani malî kapasitesi zayıfsa teşebbüsü zayıf oluyor. Malî kapasitesi yüksek ise, finans kaynakları kuvvetliyse büyük teşebbüsler yapıyor.

Siz memleketin %99'u müslüman, kökten dinci insanlar olarak bir şeyler yapmak istiyorsunuz mağdur oluyorsunuz. Bir gecede servetinizin üçte ikisi elinizden gidiyor bir şey yapamıyorsunuz çünkü karar mercii siz değilsiniz. Hepsi bir anda elinizden gidiveriyor hiçbir şey yapamıyorsunuz ama ötekisi %1 gücüyle, büyük malî imkanlarıyla her şeyi çekip çeviriyor. Seçimleri değiştiriyor. Seçimlerde daha önce kurmuş olduğu organizasyonlarla muazzam para-

lar dağıtarak seçimlerin istikametini değiştiriyor, anayasa oylamalarının üzerine tesir icrâ ediyor.

Biz 1983'te Ankara'da bakanlarla, eski bakanlık yapmış kardeşlerimizle toplantılar yaptık. 83 seçimlerinin cereyan tarzı üzerinde incelemeler yaptık, bu net olarak ortaya çıktı. Bir takım çok uluslu şirketlerin -isim vermiyorum verebilirim de- her mıntıkada, çevresinde büyük paralar harcayarak seçimler üzerinde etki yaptığını mütalaa ettik, müzâkere ettik, tespit ettik, belli oldu.

Fransız milli istihbarat teşkilatı başkanı emekli bir zât, gazeteler geçenlerde yazdı ben not aldım ama şu anda ismini ve şeyini söyleyemeyeceğim, ezberimde değil, diyor ki;

“Biz Cezayir'de dindarların seçimi kazanacaklarını yetkili mercilere zamanında haber vermiştik. Bakın Cezayir'de kökten dinciler seçimi kazanacak, dikkat edin, tedbir alın demiştik ama bizim istihbaratımıza ve verdiğimiz haberlere onlar önem vermediler, tuttukları tarafın kazanacağını sandılar. Seçimlerin birinci kademesinde bizim dediğimiz anlaşılıpta kökten dinci, müslüman dindar insanlar seçimin

birinci kademesini kazanınca orduya müdahale ettirdiler ama çok yanlış oldu.” diyor. “Çünkü orduyla müdahale sertlik getirdi, sertlik ise kökten dincilerin işine yarar, sonunda onlar kazanır. Bunu yumuşak yapmak lazımdı, kesenin ağzını açmak lazımdı, seçimden önce bu meseleyi halletmek lazımdı. Yumuşak olduğu zaman kökten dinciler kuvvetlenmezdi.” diyor milli istihbarat başkanı.

Ben bunu önemli bir şey olarak tespit ettim. Çünkü Fransa'nın doğrudan doğruya Ceza-yir ile çok yakın ilgisi var. Meseleleri çözüm tarzları böyle. Siz de inceliyorsanız, mesleğiniz dolayısıyla takip ediyorsanız bunları tespit edebilirsiniz.

d. Akıllı İnsan Tehlike Gelmeden Tedbir Alandır

Aziz kardeşlerim!

Meseleler böyle olduğuna göre, akıllı olan insan, kör bile düştüğü bir çukura bir kere daha düşmediği için, akıllı olan insan tehlike gelmeden önce gerekli tedbirleri alır diye düşünüyoruz. Onun için ekonomik kalkınmaya, ekonomik

işbirliğine, ekonomik yönden güçlü olmaya önem veriyoruz.

Bu gün bir arkadaşımız söyledi, MİGROS 47 ilde hipermarket açıyor. MİGROS ismiyle değilde başka isimle 47 ilde ve daha başka isimlerle. Ve ben dedim ki;

“Peki bizde açalım. Bu gibi çalışmalarını biz de yapalım. Böyle bir hipermarket açmak için ne kadar para lazım?”

“Çok büyük rakamlar hocam.” dedi.

“Ne kadar?” dedim, “Söyle, yani takriben bir şey söyle.”

En aşağı bir tanesi 200 milyar dedi.

Şimdi bu adamlar çok büyük paraları Fransız sermayesi olarak, Alman sermayesi olarak Türkiye’ye getiriyorlar koyuyorlar. Çünkü arka-larında devlet gücü var veya kendilerinin büyük çok uluslu şirketlerinin güçleri var, çok büyük malî imkanları var ama yatırdıkları parayı çok kısa zamanda, birkaç ay içinde geri alıyorlar. Hatta şimdi yapacakları kuruluşlar için; “Bak seni bayii yapacağız, ver bakalım şu kadar önden para.” Ver bakalım şu kadar önden para diye daha işi başlatmadan bizim halkımızdan para almaya başlamışlar.

Yani bu ne demek?

Kendisi sermaye dahi koymadan hatırına binaen, iş bilirliliğine binaen parayı da belki bizden toplayacak, ondan sonra malı bize satacak, kârı bizden alacak, yatırdığı paranın birkaç ayda aynısını kazandıktan sonra, ondan sonra da memleketin parası oluk gibi dışa gidecek. Bunlar bizim ekonomik çarpıklıklarımızdır. Biz tarih kitaplarında Türkiye'nin kapütülasyonlarla sömürtülmesi diye bir şeyler okurduk. Şimdi ondan çok daha güçlü kuruluşlarla Türkiye sömürülmektedir.

Bunun karşısında ben hemen şurada parantez içinde bir teklif sunuyorum. Bundan sonra Türkiye'nin içinden olmayan hiçbir müesseseden alışveriş yapmamaya söz verin. Çünkü bu bir ekonomik savaştır, bunun silahı da budur, karşı silahı da budur.

Hiçbir şey yani bir lüks sabunu almayın, bir şampuan almayın. Yani sırf banyodan milyarlar gidiyor. Banyoya giriyorum, ben abdest almak için her hangi bir banyoya giriyorum bir sürü yabancı isim. Şampuan isimleri, bilmem çamaşırı yumuşatma, çamaşırı kokulandırma, bilmem neyi bilmem ne yapma filan böyle yani

banyolardaki servetler parmaklardaki servetleri neredeyse geçiyor. Muazzam böyle bir şey bizi alıştırmışlar ve Türkiye onlar için çok büyük böyle bir pazar durumuna gelmiş.

Bir, onların mallarını almamak suretiyle bunun karşısında bir mücadele vermemiz lazım. Bunu ben dergilerde yazdım ama çok uygulandığını sanmıyorum. Herkes yine bildiğini okuyor. İkinci bir husus, sermayelerimizi birleştirmemiz lazım. Küçük sermayelerle böyle dev şirketlerin karşısında duramazsınız. Bu meseleyi bilen arkadaş diyor ki, “Sıfır kârla satıyorlar. Aldıkları malı sıfır kârla satıyorlar.” diyor. “Ben de soruyorum onlara.” diyor;

“Sıfır kârla aldığınız malı nasıl satıyorsunuz?”

Çok ucuz, yani dışarıdaki bir insanında onların mallarını almaması çok zor çünkü sıfır kârla satıyor.

Diyorlarmış ki;

“Bize mal için 45 gün vade veriyorlar, malı aynen alıyoruz sıfır kârla satıyoruz, 45 gün, o gün elde ettiğimiz o sermayeyi 45 gün kullanıyoruz.” diyormuş. İşte kârın görünmez gizli ta-

rafı. 45 gün Şu kadar milyar lira bedava kullanılmıŐ oluyor. Bunlar da ũst ũste geldiği zaman çok bũyũk kârlar ediyor. Tabii bunlar işte ekonominin gŕrnmeyen perde arkasındaki avantajları. Bŕyle kazanıyorlar.

Ben neticede Őuna bakıyorum: Tũrkiye'nin hudutları dıŐından içine hangi zenginlik giriyor? Bu bizim için artı bir değerdir. Tũrkiye'nin hudutları içinden dıŐına hangi değerler çıkıyor? Bu bizim kaybımızdır, ben ona bakarım. Tũrkiye benim kesemdir, cebimdir. Bunun içine giren benimdir bundan dışarıya kaçan benim cebimden kayıptır. Onun için bunların hepsinin karŐısına tedbir almamız lazım.

Biz Őimdiye kadar sizden para almadan çalışmak için, sizden para istemedem, kardeŐlerimizi ihvanımızı toplayıp da Allah rızası için Şu hayrı yapın, bu kadar bursluya burs verin filan diye istemenin zorluğundan mũesseseler kurduk. Bu mũesseseleri çalıŐtırdık, biz bu mũesseselerden kâr ediyoruz. Biz bu mũesseselerden ettiğimiz kârlarla da yeni mũesseseler kuruyoruz. KarŐınıza bir holdingle çıktık.

Bizim bir ŕn sermayemiz yoktu. Sıfır sermayeyle İSPA'yı kurmuşuzdur, sıfır sermayeyle

Ümran şirketini kurmuşuzdur. Bütün şirketlerimiz sıfır sermayelidir. Sıfır sermayeli başlangıçtan bugün bütün şirketlerimiz milyarlarla ölçülen servetlere sahiptir. Bu Allah'ın lütfudur, büyüklerimizin himmetidir, sizlerin katkısıdır, maddi mânevî katkınızdır, duanızdır.

Şimdi biz bu atılımları yaptık ama bu atılımların karşı tarafın atılımları karşısında çok küçük olduğunu görüyoruz. Herhangi bir ihaleye girmek gerektiği zaman, her hangi büyük kârlı bir işi almak gerektiği zaman yine elimizdeki paraların çok küçük olduğunu görüyoruz ve Türkiye'nin nüfusunun %99'u müslüman olduğu halde paralarının başkaları tarafından başka istikametlerde kullanıldığını görüyoruz. Borsadan paraların toplanılıp başka şirketlerin işine yaradığını görüyoruz.

Borsayla borsa senetlerini almak suretiyle -alıyorsanız eğer- ne yapmış oluyorsunuz?

O şirketlere ortak olmuş oluyorsunuz, sermayenizi onlara vermiş oluyorsunuz. Belki bu hisse senetleri biraz sonra çıkacak da ben de oradan kâr edeceğim diye düşünüyorsunuz ama ben borsa oynayıp da kâr eden bir kimseye

daha rastlamadım, siz rastladıysanız haber verin. Ama eğer kâr ediyorsanız bile netice itibarıyla o şirketleri destekliyorsunuz, o şirketler de kimin hissesini alıyorsanız sizin şirketleriniz mi değil mi onu düşünün.

Biz Server Holding diye bir şirket kurduk, yani şirketler grubu ve bu şirketlerin her birisi, bir iki tanesi hizmet kârlıdır. Mesela dergileri çıkartıyoruz, dergi çıkartan Vefa anonim şirketimiz dergilerden kâr etmiyor ama onun yerine o kâr etsin diye Sav marketi kurduk, Tomar kâğıtçılığı kurduk, diğer şeyleri kurarak oradan onu kârlı bir hâle getirip dergi hizmetleri devam etsin diye düşünüyoruz.

Bizim kardeşimiz eğer parası gerçekten sömürülmeden ciddi bir şekilde çalıştırılır da kendisine senede bir münasip güzel hoşuna gidecek bir rant verilirse ekonomik yönden daha güçlü olur, daha serbest çalışır, daha çok ibadet eder, daha çok hayır yapar. Biz onu sağlayarak hayrı bu tarzda geliştirmek istiyoruz. Para çalıştırmak ince bir iştir, hele Türkiye gibi fırtınalı bir diyarda paraları zarara uğramadan

çalıştırmak her babayığidin kârı değildir. Tasarruflar erir gider, teşebbüsler batar gider, kazançlar enflasyonda yutulur gider.

Allahu Teâlâ hazretlerinin bize daima yardım eylesini, tevfikini refik etmesini diliyorum. Dünyanın her yerindeki mücahit kardeşlerimizin kafirlere karşı mansur ve müeyyed ve muzaffer ve galip olmasını diliyorum.

Hepinize saygılarımı sunuyorum.

es-Selamu aleyküm ve rahmetullahi ve berekatühü.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

15 Zilka'de 1415 / 14.04.1995

Üsküdar/ İstanbul

[Bütün KONFERANSLAR'a PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

